

Stk. 3. En sag skal forinden dens endelige afgørelse være undersøgt dels af en af kredsværgerne, dels i overensstemmelse med reglerne i § 92.“

Til § 104.

Bestemmelsen affattes således:

„*Stk. 1.* Det i § 103, stk. 1, omhandlede udvalg er beslutningsdygtigt, når mindst 3 medlemmer af forretningsudvalget, deriblandt formanden eller næstformanden eller dennes stedfortræder, samt en af kredsværgerne er til stede. I tilfælde af stemmelighed gør formandens (næstformandens eller dennes stedfortræders) stemme udslaget. Til en gyldig beslutning om at anbringe et barn uden for hjemmet i medfør af § 131 samt om, at et barn i henhold til § 114, stk. 2, ikke må fjernes fra et plejehjem i tilfælde, hvor barnets forældre eller en af dem ønsker barnet flyttet til sit hjem, kræves dog, at mindst 5 medlemmer, deriblandt 2 kredsværger, er til stede, og at mindst $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende stemmer derfor. Reglerne i §§ 86, 87, stk. 2, 89, 91 og 93 til 97 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Formanden eller næstformanden eller dennes stedfortræder sammenkalder udvalget og leder dets møder.“

Til § 105.

I 2. linje indføjes efter „næstformanden“ ordene „eller dennes stedfortræder“, og til bestemmelsen føjes som nyt punktum: „I øvrigt finder reglerne i § 88 tilsvarende anvendelse.“

Til § 107.

Til bestemmelsen føjes ordene: „Jfr. § 90.“

Til § 121.

Bestemmelsen affattes således:

„*Stk. 1.* En af børneværnsudvalget truffen afgørelse, ved hvilken plejetilladelse nægtes eller tilbagetages, kan af plejehjemmet inden 14 dage efter, at meddelelse om afgørelsen er givet, indankes for amtet, i de i § 50, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner for socialministeren. Amtets afgørelse kan indankes for socialministeren, jfr. § 50.

Stk. 2. Efter samme regler kan den, hos hvem barnet opholder sig, for fornævnte myndigheder indanke en af børneværnsud-

valget i henhold til § 110, stk. 2, truffen afgørelse om inddragelse af et barn under tilsyn.

Stk. 3. Tilsvarende adgang til anke har den, over for hvem der i henhold til § 114, stk. 2, er nedlagt forbud mod flytning af et barn fra et plejehjem i tilfælde, hvor barnet ønskes flyttet fra plejehjemmet til et andet anbringelsessted uden for dets naturlige hjem. Ønskes barnet flyttet til sine forældres eller en af forældrenes hjem, sker anken til landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg. Landsnævnets afgørelse kan indbringes for retten, jfr. § 152 b.“

Til § 123.

I stk. 1 ændres ordene „i tilfælde, hvor der ville være hjemmel til at fjerne et barn fra dets hjem, jfr. §§ 130, stk. 1, og 131, men hvor det dog under hensyn til barnets velfærd skønnes forsvarligt at undlade fjernelse“ til følgende „i de i § 131, stk. 1, nr. 1-3, nævnte tilfælde, såfremt det under hensyn til barnets velfærd skønnes forsvarligt at undlade anbringelse uden for hjemmet.“

I stk. 1, nr. 3, ændres i 1. linje ordet „pålæg“ til „henstilling eller råd, eventuelt pålæg“, og i 4. linje udgår ordet „pålæg“.

Der føjes derhos til nr. 3 som nyt punktum følgende:

„Endvidere kan udvalget med forældrenes tilslutning lade barnet underkaste ambulante undersøgelse på en psykiatrisk eller børnepsykiatrisk klinik, på en rådgivningsklinik for børn, hos en specialuddannet læge eller anden af socialministeren godkendt sagkyndig, og — såfremt undersøgelsen viser, at barnet bør underkastes en behandling — iværksætte den fornødne behandling, i det sidste af de nævnte tilfælde dog efter indhentet lægelig udtalelse.“

I stk. 2 ændres i 3. og 8. linje ordet „pålæg“ til „henstillinger eller råd, eventuelt pålæg“, og der tilføjes som nyt punktum: „Udgifterne til de i stk. 1, nr. 3, sidste punktum, omhandlede foranstaltninger kan afholdes som børneværnsudgifter, medmindre de vil kunne afholdes af pågældendes sygekasse.“

Som nyt stk. 3 tilføjes: „Børneværnsudvalget kan endvidere, når anbringelse uden for hjemmet herved kan undgås, indstille til det sociale udvalg, at der til afhjælpning af forbigående vanskeligheder for familien som særhjælp ydes forældre eller andre